

הפרוות זולות יותר בארץ מאשר מחוצה לה, בין היתר משום שמישרד התעשייה והמיסחר מעודד את ייצורן בישראל ואין משלמים עליהם מיסים, ומפני שעבודת הכפיים בארץ זולה יחסית. כך אפשר לי עמוד בתחרות עם יצרנים אירופיים ואמריקאים.

כך, למשל, גבר קנדי קנה לאשתו מעיל בלאקדיימונד מינק, ארוך ומרשים, העשוי מהרבה מינקים נקבות, שהן הטובות וי היקרות ביותר, ושלם עבורו בארץ ארבע וחצי אלף דולר (כ־720 אלף לירות). בי קנדה ביקשו ממנו בעד פרווה דומה פי־שלושה.

למי שפעם חשבה על קניית מעיל כלי־שהו, להלן קשת המחירים של הפרוות הי שונות בארץ:

- **מעיל מינק:** החל ב־2000 דולר.
- **מיקטורין מינק:** מ־1400 עד 3500 דולר, תלוי באורך השרוול, במודל, בגודל ובאיכות הסחורה.

נליבו לפרוות

חנות־ענק, שחלונות הראווה שלה משתרעים לאורך של קילומטר וחצי, ובתוכה שטיחי קטיפה נכים, אור יקרות, עשורת אלפי סוגים של פרוות מכל הגדלים והצבעים, ומדליים מיוחדים של טובי המעצבים בעולם. העיניים מתבלבלות מההיצע הרב. כל אשה יכולה להיכנס לחנות ולמדוד פרוות כאוות־נפשה.

זה עשיר? הוא מיתמם. לא יודע מה זה עשיר. צריך פשוט להיות בעל אצמ־עים. ועל כך בדיוק הרי נאמר: איתה הגברת בשינוי אדרת.

אדרת

מימי הסבתא

ש נשים החוסכות בכל חודש סכום כסף, ובסוף השנה הן קונות לעצמן מעיל פרווה יפה ומרשים. הן מעדיפות ללבוש אותו ארבעה חודשים בשנה. תחת לבובו את הדולרים בחוץ־לארץ בתוך שלוש שבועות.

אך למעשה רק בני השיכבה העליונה, או אלה שמוגדרים „העשירון העליון“ יכיר לים להרשות לעצמם באמת לקנות פרווה טובה. אולי תנקוב הגברת בכמה שמות. כדי שהקוראים ידעו מי עומד בראש סולם העשירונים? „חס וחלילה“ היא עונה ברכינות, „זה דבר חסוי, וזהי דיסקרטיות של סוד מיקצועי“.

בארץ אי־אפשר לשלם בתשלומים, כי ערך הכסף יורד. בעלי־החנויות, הקונים את הפרוות בחוץ־לארץ, מזומן ובמטבע זה, אינם מוכנים שירידת ערך הכסף תפגע, ולוא מעט. בריווחיהם הגדולים.

בעלי־חנות אחר אינו מסכים לכך שכדי לקנות פרווה יש להיות עשיר. „עשיר, מה

מינק

בישראל, זוהי הפרווה הפופר־לרית ביותר בקרב הישראליות. מחירו של מעיל מתחיל באלפיים דולר.

(המשך מעמוד 57)

יות, ואחריכך מינק בשאר הצבעים. במקום שלישי עומדת פרוות הברייט־שוואנץ, שי היא ממישפחת הכבשים.

עד לפני שלוש שנים, נתפרו רוב הי מעילים בהזמנה. היום הנשים מעדיפות מעיל מוכן, שבמיקרה הצורך נעשה בו תיקון בהתאם לגיורת הקונה. גישת הנשים השתנתה, אולי גם בגלל תהליך המודרניזציה השורר בכל השטחים. אין זמן. כולם רצים.

בשנים האחרונות יש נשים צעירות, בנות 20 פלוס, הרוצות לקנות גם הן מעילי פרווה, בעיקר מיקטורונים. עד לפני עשר שנים היה מעיל־פרווה נחלתן הבלתי־דית של הנשים הקשישות יותר, שהתי־חנכו במסורת האירופית. יתכן גם שי הדבר שהשתנה הוא כושר הקנייה של הנשים צעירות, היכולות היום גם הן לי הירשות לעצמן לקנות מעיל זה או אחר.

ולא לשכוח — אין לשבת במשך זמן ממושך אם לובשים מעיל כזה — זה הורס את הפרווה. מעילי פרווה בעלי שיער קצר, בדרך כלל פרוות מינק, מתאימות לנשים מבוגרות יותר.

מעיל ארוך מוכן, שמחירו כ־3000 דולר. מתאים בעיקר לאשה רזה, כי שערותיו הארוכות גורמות לה להיראות מלאה.

שוועל בישראל